

CÒMIC FONTS

Els grans mestres de l'humor negre

Un rebel mexicà condemnat a mort per l'assassinat d'un capità demana, com a última voluntat, passar una nit amb una dona. Quan la prostituta del poble s'hi nega, el policia local posa un anunci amb una recompensa per a aquella que faci el treball. Curiosament, l'única que s'ofereix per complir l'últim desig del condemnat és la vídua del capità. Un grup de turistes contracta unes vacances en un indret que recrea els camps de concentració nazis. El naufrag Joe ensenya a uns indígenes famèlics a pescar utilitzant com a esquer parts del seu cos. La tribu, agraïda, decideix crucificar el mestre i utilitzar-lo per aconseguir aliments.

Aquestes i moltes altres són les històries que es poden llegir en un còmic d'humor negre. Aquest gènere és, tot sovint, un dels grans desconeguts per als aficionats al còmic. Molts autors de famoses historietes de gènere negre –com és el cas de Jordi Bernet i Enrique Sánchez Abulí, que es van encarregar durant un temps de la sèrie llegendaria *Torpedo*– han volgut aproximar-se a un humor macabre i sarcàstic que en les sèries amb un caràcter marcadament més seriós només podien deixar entreveure.

D'aquesta manera, trobem joies com *Historias negras* –un títol que han agafat tant dels autors citats anteriorment com d'Alfonso Font– o *13 relatos negros* –d'Abulí i Oswal–, on a través de diversos relats breus

exposen històries que combinen una temàtica esfereïdora amb un humor punyent i particularment macabre. En històries d'aquestes característiques, com no podia ser d'una altra manera, les vinyetes són en blanc i negre.

La venjança, el sadisme, les malalties i els comportaments psicopàtics o els assassinats són alguns dels ingredients bàsics d'aquestes estranyes pocions, on la sang, la mort i la desgràcia es converteixen en el motiu per exercir l'humor. I és que en aquestes obres, els autors aprofundeixen en la concepció que no hi ha res de què no es pugui fer bur-la.

En aquest sentit, val la pena fer un sentit homenatge –cap de les obres que es presenten en aquesta pàgina és una novetat– a uns autors que han aconseguit crear la frontera de l'humor políticament

correcte i del que tradicionalment s'ha entès com a gènere negre –que normalment es veu exemplificat pels còmics de detectius, amb crims de sang i fetge–, per aconseguir un híbrid entre aquestes temàtiques i acostar els lectors a una nova experiència, en molts casos tant o més impactant que qualsevol obtinguda dels dos gèneres per separat.

Alfonso Font és un autor tot terreny, creador dels còmics *Tequila Bang!*, *El prisionero de las estrellas* i *Bri d'Alban*. *Historias negras* va ser publicat per l'editorial Glénat el 2003, recopilant disset de les historietes que l'autor va publicar a la revista *Creepy* el 1980. En principi seguien un format tancat, de dues pàgines i sense protagonistes fixos, però més tard va publicar guions més llargs, això sí, en què respectava l'anonimat dels seus monstruosos personatges.

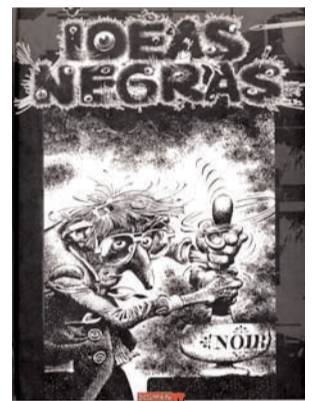
Jordi Bernet va començar els passos al món del còmic publicant la continuació de les historietes de *Doña Urraca* creades pel seu pare. Més tard va introduir-se en el gènere

negre, que és on sempre s'ha trobat més còmode, i va participar a sèries com *Andrax*, *Craken*, *Tex* i *Torpedo*. El francès Enrique Sánchez Abulí, que ha estat col·laborador del barcelonès des de fa dècades, és un dels pocs guionistes reconeguts d'àmbit mundial en el panorama actual. Ha participat en els còmics d'autors com Félix Vega, Daspastoras i un llarg etcètera.

Historias negras, publicada per Glénat, està considerada una de les millors obres conjuntes d'aquests dos mestres del còmic, i presenta, al llarg de vint-i-tres trepidants capítols, amb diferents personatges i trames, unes enormes dosis d'ironia i sarcasme, a través d'unes històries que fonen l'humor que caracteritza el guionista amb una temàtica macabra, sàdica i despietada.

Abulí ha publicat, també en la línia de l'humor negre, *13 relatos negros*, en aquest cas amb el dibuixant argentí Oswal (Oswaldo Walter Viola), amb qui també fa anys que treballa en diversos projectes. Potser el més curiós és que, després de tant temps treballant plegats, els dos autors només s'han vist en una ocasió –a Barcelona, i fa molts anys–, però tot i això presumeixen de ser grans amics, i es pot constatar fàcilment que no els és difícil congeniar en les obres conjuntes. Novament va ser l'editorial Glénat qui es va encarregar que aquesta recopilació de tretze històries, d'unes vuit pàgines cada una, arribés al públic. En elles, hi trobem un treball molt original.

**André Franquin
exposa idees
negres en un
suplement de la
revista "Spirou"**

Si bé és cert que l'humor és un dels punts claus de les historietes de gènere negre, adquireix nous matisos quan el crea un veterà com André Franquin. El dibuixant, conegut per la creació d'*Spirou* i *Marsupilami*, exposa, en aquesta recopilació, un humor més crític i madur que en la resta de la seva obra. *Ideas negras* es va publicar com un suplement de la revista franco-belga *Spirou*, però des del principi es va presentar amb un esperit diferent, amb personalitat pròpia.

